

36. УСЕВ И ЖЕТВА

(На глас бр. 15.33. 51. и 205.)

1. { По - сеј су - зе, жње - ћеш ра - дост,
А - ко зре - ла пло - да но - сиш

Ак' у Спа - су жи - виш свом, } Ве - ра,
Ти у Ду - ху Ње - го - вом:

љу - бав и по - низ-ност, Чи - сто - та и

до - бра тог', Још и ти - хост и стрп -

2. Настану ли страшни дани, Ти се немој плашит' њи;
 Дани патње за Хришћане Блажени су, веруј, дни;
 К'о што с' злато ватром проба И вера се тако, знај,
 Злом гонидбом овде куша, Те нас води гор' у рај.
3. Привремене су тела патње, Привременан је душе јад;
 Привремена је светска радост, Од тог' нема ништа тад:
 За време се пати онај, Ко у Христу живи свом;
 Зато Њему веран буди, Благодаћу с' зидај том!
4. На хиљаде мука снађе Исус Христа тело сво;
 Непријатељ тим нам жели Хвалит' своје тело зло,
 Које сија у таштини, Празној слави и части,
 Од свег' срца зла се држи, Христјанина безчести.
5. Сотонино труло тело У мукам' ће проћи злим,
 Исусово тело ходи Дворовима небесним;
 Али ничим, душо драга, Збунити се недај ти,
 Смрт нека те - не заплаши, Ни гробови редом сви.
6. Јер је Исус гњев поднио, Помирио с' Богом нас,
 За то кад нас Отац кара То ј' љубави само глас.
 Зато, путниче, не мало Поштуј Њег'ва карања;
 Старај с' да тим напредујеш На путу посвећења.
7. Карање је за то дато За, Божију децу сву;
 Што ј' на лози Исусовој Више грожђа, Бог с' тим пре
 Ножићем се више служи, Да очисти лозе све;
 С' тим доспева плод све боље Што за Бож'је царство зре.
8. К'о на земљи што-но брже Плод земаљски сазре свак',
 Так' у беди и невољи Јаче блиста вере зрак;
 И што више пали, пече, Тим Христјанин сваки пре
 За предрагу на небеси. Постојбину своју зре.

9. Можда није већ далеко. Можда ћ' скоро куцнут' час,
 Да ћеш доспет' тамо, где се Бож'је харфе чује глас,
 Бор' се дакле и не дај се, Спас нек' ти је нада сва,
 С' Њим ћеш продрет кроз мрак густе, Гдено вечна
 светлост сја.

10. Кад у срце Њега сместиш, Узданица т' буде Он,
 Тад' ћеш и ти одсјајиват' Милошћу му богатом;
 Кано светлост из дубине, Кано рујне зоре зрак,
 С' усана ће твоји' тећи Спасенија мелем благ.

37. ЉУБАВ

(1. Кор. гл. 13.)

(На глас број 15. 33. 36. 51. и 205.)

1. Највећи је дарак љубав, Коју нама даје дух,
 Нек анђелски ја говорим: Без љуб'ве је празан звук;
 Без љуб'ве сам путо звоно. И прапорац за навек;
 Чујеш гдено звони, звечи, Ал' ту срца нема тек.
2. Душе, Ти си дат' ми на то Да верујем Спаса мог,
 Научи ме љуб'вом горет', Јер је љубав вере плод;
 Љубав уме дуго трпит', Нит' завидит' коме зна,
 Понизна је, мила, блага. Те љубављу сваком сја.
3. Неће чинит' што не ваља, Нити своје тражи кад,
 Срдити се, о злу мислит'. Не зна она за никад;
 Истини ће радоват' се, Ал' неправди неће, не!
 Све верује, свему с' нада, Сноси све и трпи све.

38. ПОЈАЊЕ

(На глас бр. 166. и 197.)

1. { О, Си - о - не, не бри - ни се,
 Он је до - бар, нит' ће и - кад